

[Arbejds- og Socialministeren.]

per, at de med Hjemmel i Lov om Arbejdsforhold forlængede Overenskomster eller fastsatte Løn- og Arbejdsvilkaar forbliver gældende, indtil de opsiges efter de sædvanlige Regler.

For at undgaa Tvivl har man optaget en udtrykkelig Bestemmelse i Lovforslaget om den faste Voldgiftsrets Kompetence til at paakende eventuelle Brud paa Overenskomsterne eller de fastsatte Løn- og Arbejdsvilkaar.

Som en naturlig Konsekvens af det foranævnte har man endvidere foreslaaet, at de ved Lovens Ophør for Fællesudvalget eller Arbejds- og Forligsnævnet indbragte Sager vil være at færdigbehandle efter de for Behandling ved Lovens Organer sædvanligt gældende Regler.

Idet jeg henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, anbefaler jeg Forslaget til hurtig og velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

Josef Andersson: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale min Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Naar Loven om Arbejdsforhold udløber den 31. Oktober, vil det være nødvendigt, at der træder andre Bestemmelser i Kraft til at udfylde det Tomrum, der derved opstaar, idet Overenskomsterne fortsat er løbende indtil Marts Maaned og først til den Tid eventuelt kan fornyes paa sædvanlig Maade.

Loven om Arbejdsforhold kom til Verden i 1940 som Følge af de ekstraordinære Forhold, der dengang raadede, som et Led i Bestræbelserne for at holde Produktionen i Gang og undgaa Uro paa Arbejdsmarkedet.

De Tanker, som laa til Grund for Loven om Arbejdsforhold, hvorefter den skulde danne Grundlag for et udvidet Samarbejde og bedre Forstaaelse mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, saa at de Uoverensstemmelser, der kunde opstaa vedrørende Løn- og Arbejdsforhold, kunde løses ad fredelig Vej, blev desværre aldrig til andet end fromme Ønsker. Arbejdsgiverne fortsatte deres allerede i Aarene før Krigen paabegyndte Nej-Politik, og da Parterne saaledes ikke kunde forhandle sig til Rette, blev det Arbejds- og Forligsnævnets Formandsskab, som kom til at træffe Afgørelse i de forskellige Overenskomstsituationer. Disse Afgørelser fik Karakteren af tvungen Voldgift.

Utilfredsheden med denne Udvikling har været meget udbredt blandt Arbejderne, som ønskede Loven afskaffet hurtigst muligt, og da Krigen var sluttet, havde man

ventet, at Loven var blevet ophævet. Det er imidlertid ikke sket, men naar den nu den 31. Oktober forsvinder, vil Savnet næppe være stort.

Da de Overenskomster og Bestemmelser om Arbejdsforhold, som er fastsat i Henhold til Loven om Arbejdsforhold, imidlertid fortsat er gældende, maa der jo fastsættes visse Regler for Afgørelse af de Sager, som ikke er færdigbehandlede, og de Uoverensstemmelser, som kan opstaa i Tidsrummet indtil Overenskomsternes Fornyeelse, og jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Lov om visse Regler ved Bortfald af Loven om Arbejdsforhold til Tingets velvillige Behandling og Vedtagelse.

Nielsen-Man: Jeg skal ikke falde for Fristelsen til at følge det ærede Medlem Hr. Josef Andersson ud i Betragtninger over, hvorvidt det er heldigt eller ikke heldigt, at Loven om Arbejdsforhold bortfalder. Jeg personlig er noget ængstelig for, hvad der kan ske i den kommende Tid.

Saadan som Lovforslaget foreligger, omhandler det kun Fastsættelse af visse Regler, der skal følges ved Bortfald af Loven om Arbejdsforhold. Disse Regler er efter min Opfattelse nødvendige, efter Omstændighederne fornuftige, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget gennemføres hurtigt.

Lisbet Hindsgaul: Da vi ogsaa fra mit Partis Side ser saaledes paa det, at de foreslaaede Regler er nødvendiggjort ved Bortfaldet af Loven om Arbejdsforhold, er et forberedende Stadium til det, der kommer efter, skal jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi kan give Lovforslaget vor Tilslutning.

Axel Christensen: Da vi staar over for den Kendsgerning, at Loven om Arbejdsforhold bortfalder den 31. Oktober, finder vi det fra mit Partis Side naturligt, at man gennemfører det foreliggende Lovforslag, der i korte Træk bestemmer, at de løbende Sager skal færdigbehandles efter den nugældende Lovs Regler.

Jeg vil i øvrigt gerne sige, at Loven om Arbejdsforhold i sin nuværende Form har jo opfyldt sin Mission: at opretholde Arbejdsforholdene i en vanskelig Tid. Den blev oprindeligt vedtaget i en for hele Landet alvorlig Tid, og de Grundbetragtninger, som Loven byggede paa, at Arbejdsstandsninger ikke maatte forekomme i Lønsørgsmaal, burde egentlig i lige saa høj Grad gælde fremover. Overenskomster om Løn- og Arbejdsforhold burde egentlig aldrig kunne